

ஆசிரியர்/டர்/ருந்து.....!

நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாய் இருக்கிறீர்கள்

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவர்களே, இயேசுவின் இனிய நாமத்தில் உங்கள் அனைவருக்கும் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

நமது ஆண்டவராகிய இயேசு நம்மை பார்த்து “நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள்”, என்று கூறுகிறார் (மத்தேயு 5:13). நீங்கள் உப்பைப் போல் இருக்கிறீர்கள் என்றோ, உப்பைப் போல் இருந்தால் நலமாயிருக்கும் என்றோ இயேசு கூறவில்லை. மாறாக “நீங்கள் உப்பாக இருக்கிறீர்கள்” என்று கூறுகிறார். ஏன்? உப்பின் பண்புகள், பயன்கள், அதின் அவசியம், மேன்மை என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் தெளிவாக அறிந்து கொண்டால், “நீங்கள் உப்பாயிருக்கிறீர்கள்” என்று நம்மை பார்த்து இயேசு கூறியதன் காரணத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

உப்பு நாம் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தும் ஒரு அத்தியாவசியமான பொருள். இயேசு இவ்வலகில் வாழ்ந்த நாட்களில் உப்பு மிகவும் விலையேறபெற்ற ஒரு பொருளாக கருதப்பட்டது. முற்காலத்தில் வேலைக்குரிய ஊதியமாக உப்பு வழங்கப்பட்டது என சரித்திர குறிப்புகள் கூறுகின்றன. உப்பு சுமார் 14,000 வகையான பயன்களை உடையது என்று கலைக்களஞ்சியம் (Encyclopedia) பதிவு செய்கிறது. இவ்வளவு சிறப்புகள் வாய்ந்த உப்பாக நாம் எப்படி வாழலாம் என்பதைப்பற்றி உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

1. பிரித்தெடுக்கப்பட்ட வாழ்வு (SEPARATION)

உப்பு என்பது கடல் நீரிலிருந்து பிரித்து எடுக்கப்படும் ஒரு பொருள். அது கடல் நீருடன் கலந்திருக்கும்வரை எதற்கும் பயன்பாது. ஆனால் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பின்போ மிகவும் பயனுள்ளதாக மாறுவதை காண்கிறோம். அதை போலவே நாமும் உலகத்தோடு இரண்டற கலந்து வாழும் வரை தேவனுக்கென்று பயன்பட முடியாது. நாம் தேவனுக்கு பயன்பட வேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான் அவர் நம்மை வேறு பிரித்தார். “நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன்” என்று இயேசு கூறினார் (யோவான் 15:19). உலகத்திலிருந்த நம்மீது நீதியின் சூரியனை உதிக்கச் செய்து, உலக கடலிலிருந்து வேறுபிரித்து, உப்பாக நம்மை மாற்றியிருக்கிறார் (2 கொரி. 4:6). பிரித்தெடுக்கப்பட்ட நம் வாழ்வின் முத்திரை பரிசுத்தமே. தூய்மையான உப்புதான் பயனுள்ளது. உப்பின் வெண்மையான நிறமும் தூய்மையின் அடையாளமாக இருக்கிறது. பரிசுத்தமுள்ள மனிதன் தேவனுடைய கரத்திலே பயன்படும் வல்லமையான கருவியாக இருக்கிறான் என்று A.W. டோசர் என்ற தேவ மனிதர் கூறுகிறார். ஆம், கறையற்ற, பரிசுத்தமான வாழ்வு வாழ நம்மை அர்ப்பணிப்போம்.

2. சாரமுள்ள வாழ்வு (SALTINESS)

உப்பை மதிப்பிற்குரியதாய் ஆக்குவது அதன் சாரம்தான். உப்பின் சாரம் என்றால் அதன் உவர்ப்புத் தன்மையைக் குறிக்கிறது. அப்படியானால் நம் வாழ்வில் சாரம் என்பது எது? ஆண்டவராகிய இயேசு மத்தேயு 5ம் அதிகாரம் 3 முதல் 12 வசனங்களில் பட்டியலிடும் குணங்கள்தான் நமது கிறிஸ்தவ வாழ்வை சாரமுள்ளதாக்குகின்றன. தாழ்மை, சாந்தம், இரக்கம், பொறுமை, சமாதானம், பரிசுத்தம், தேவ நீதி, விசுவாசம், அன்பு ஆகிய இயேசுவின் தீவ்விய குணங்கள் நம் வாழ்வில் காணப்பட வேண்டும். இவைகளை நாம் தினசரி வாழ்வில் கடைபிடிக்க வேண்டும். நாம் எப்படி இருக்கிறோம்? சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாகக் காணப்படுகிறோமா? (மாற்கு 9:50). நம் வார்த்தைகள் எப்படி இருக்கின்றன? “உங்கள் வசனம் எப்பொழுதும் கீருபை பொருந்தினதாயும், உப்பால் சாரமேறினதாயும் இருப்பதாக” என்று வேதம் அறிவுறுத்துகிறது (கொலோ. 4:6).

“தாகத்தை ஏற்படுத்துதல்” உப்பின் மற்றொரு பண்பாகும். பிரியமானவர்களே, நம் கிறிஸ்தவ வாழ்வு நம்முடன் பழகுபவர்களை கிறிஸ்துவை நோக்கி ஈர்க்கின்றதா? அவர் மேல் தாகம்/ஆவல் கொள்ள செய்கின்றதா? என்று சிந்திப்போம்.

உப்பு தன் சாரத்தை இழந்தால் என்ன ஆகும்? “உப்பானது சாரமற்று போனால் எதினால் சாரமாக்கப்படும்? வெளியே கொட்டப்படுவதற்கும், மனுஷரால் மிதிக்கப்படுவதற்குமே ஒழிய வேறொன்றுக்கும் உதவாது” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மத்தேயு 5:13; மாற்கு 9:50). உப்பு தன் சாரத்தை எப்படி இழக்கும்? காற்றில் உள்ள மாசுகளை கவர்ந்திழுக்கும் போதும், தான் வேறு பிரிக்கப்பட்ட நீருடன் மீண்டும் கலக்கும்போதும் அது தன் சாரத்தை இழந்து விடுகிறது. இதைப்போன்றே நாமும் உலக சிநேகம், இச்சைகள் இவற்றுக்கு மீண்டும் அடிமையானால் நம் சாரத்தை இழந்துவிடுவோம் என்று வேதம் நம் எச்சரிக்கிறது (2பேதுரு 2:20; 1பேதுரு 1:14,15). இயேசுவால் பிரித்தெடுக்கப்பட்டிருந்தும், உலக ஆசையினால் அழிவிற்குள்ளான யூதாஸ்காரியோத்தின் வாழ்க்கை நமக்கு எச்சரிக்கையாக எழுதப்பட்டுள்ளது (மத். 26:14-16; 27:3-5).

3. சுவைதரும் வாழ்வு (SAVOUR)

உப்பின் அதிமுக்கியமான பயன்பாடு என்னவென்றால் உணவுக்கு சுவை தருவதாகும். “ருசியில்லாத பதார்த்தத்தை உப்பில்லாமல் சாப்பிடக்கூடுமோ?” என்று கேட்கிறார் பக்தன் யோபு (யோபு 6:6). “உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே” என்பது தமிழ் பழமொழி. உப்பு உணவிற்கு சுவையூட்டுவது போல, நாமும் மற்றவர்களுக்கு பிரயோஜனமாய் இருக்கு வேண்டும். யோசேப்பைப் பற்றி “கனிதரும் திராட்சை செடி” என்று நாம் வாசிக்கிறோம் (ஆதி. 49:22). அதாவது அவன் சுவை தருகிற உப்பாக திகழ்ந்தான் என்றும் சொல்ல முடியும். அவன் தன் தகப்பன் வீட்டில் இருந்த பொழுது, யாக்கோபுக்கு மிகவும் பிரியமான, கீழ்ப்படிதலுள்ள குமாரனாக இருந்தான். அடிமையாக விற்கப்பட்ட பின்பும், போத்திபாரின் வீட்டில் உண்மையுள்ள ஊழியனாய் இருந்தான். சிறையில் வாடியபோதும், சிறைச்சாலை அதிகாரிக்கு உதவியாக, நம்பிக்கைக்குரியவனாக, பிற கைதிகளுக்கு ஆறுதலாக இருந்தான். கடைசியாக பார்வோன் வீட்டிற்கு வந்த பொழுது பார்வோனுக்கும், எகிப்து நாட்டிற்கும், அனைத்து நாடுகளிலும் கரும் பஞ்சத்தில் அகப்பட்ட மக்களுக்கு உணவு தானியங்களை விநியோகித்து துயர் துடைப்பவனாக இருந்தான் என்று அறிகிறோம். யோசேபு எங்கே இருந்தாலும், தான் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு

மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, நன்மைகளை கொண்டு வருகிறவனாக இருந்தான். யோசேப்பின் நிமித்தம் பிறருக்கு ஆசீர்வாதம் உண்டானது என்று வேதம் சுவைகிறது (ஆதி.39:5). அன்புக்குரியவர்களே, நம்முடைய வாழ்வு பிறருக்கு ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறதா? நாம் மற்றவர்களுக்கு உதவியாக, ஆறுதலாக, மகிழ்ச்சியை தருகிறவர்களாக இருக்கிறோமா? என்று நம்மை நாமே ஆராய்ந்து நிதானிப்போமாக! நாம் நமது குடும்பத்திற்கும், சபைக்கும், வேலை செய்யும் இடத்திற்கும், தேசத்திற்கும் ஆசீர்வாதங்களை கொண்டு வருகிற சுவைதரும் உட்பாக இருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

4. பாதுகாக்கும் வாழ்வு (SECURITY)

உட்பின் இன்னொரு குணம் அதன் “பாதுகாக்கும்” தன்மை. முற்காலத்தில் உணவுப் பொருட்களைப் பதப்படுத்தவும், நீண்ட நாட்கள் கெட்டுபோகாமல் பாதுகாக்கவும் உட்பைதான் பயன்படுத்துவர். இன்றும் கூட உணவு பொருட்கள் நீண்ட காலம் உட்பைமல் பாதுகாக்கப்பட உப்பு பயன்படுத்தப்படுகிறது. நீங்களும் நானும் மற்றவர்களை அழிவிவிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார். இன்று நம்மை சுற்றிலும் எண்ணற்ற மக்கள் கெட்டு அழிவுக்கு நேராக போய் கொண்டிருக்கின்றனர். நாம் உட்பாக செயல்பட்டு அவர்களை அழிவினின்று பாதுகாக்க இரண்டு வழிகள் உண்டு. முதலாவதாக, நாம் மன்றாடி ஜெபிக்க வேண்டும். ஆதியாகமம் 18ம் அதிகாரத்தில் சோதோம் கொமோரா தேசங்களை தேவன் அழிக்க சித்தம் கொண்டபோது, தேவ மனிதனாகிய ஆபிரகாம் கர்த்தர் தேசத்தை அழிக்காதபடி மன்றாடி ஜெபித்தார் (ஆதி.18:20, 23-32). ஆபிரகாமின் ஜெபத்தின் நிமித்தம் லோத்துவின் குடும்பம் பாதுகாக்கப்பட்டது (ஆதி.19:29). இதைப் போலவே மோசேயும் மக்கள் அழிக்காதபடிக்கு தேவனிடம் கெஞ்சி பிரார்த்தனை செய்தார் (சங்கீதம் 106:23). தேவன் மோசேயின் ஜெபத்திற்கு செவிகொடுத்தார். கர்த்தர் இன்றும் தேசத்தின் பாதுகாப்பிற்காக, இரட்சிப்பிற்காக திறப்பில் நின்று மன்றாடும் மனிதர்களை தேடுகிறார் (எசே.22:30). நீங்களும் நானும் நம் உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் மற்றும் தேசம் அனைத்திற்காகவும் எப்பொழுதும் திறப்பில் நின்று மன்றாடி ஜெபிக்க வேண்டும். அப்பொழுது கர்த்தர் தேசத்தை பாதுகாப்பார். இரண்டாவதாக, நாம் சவிசேஷத்தை அறிவிக்க வேண்டும். ஒருவரும் கெட்டுபோகாமல் நித்திய ஜீவன் அடையும்படி தேவன் தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசுவை இவ்வலகிற்கு அனுப்பினார் என்ற நற்செய்தியை நாம் அறிவிக்க வேண்டும் (யோவான் 3:16). சீரிய படைத்தலைவன் நாகமானின் வீட்டில் வேலை செய்த அடிமை சிறுமி, தனது எஜமானன் குஷ்டரோகத்திலிருந்து சுகம் பெறுவதற்கான வழியை, நற்செய்தியை அவனுக்கு சொன்னதினால் அவன் பாதுகாக்கப்பட்டான் என்று காண்கிறோம் (2 இராஜா.5:3-14). இன்று பாவம் என்ற கொடிய நோயால் வருந்தும் மக்களின் ஆத்துமாவை விடுவிக்கவும், அவர்களை நித்திய நரகம் எனும் அழிவினின்று பாதுகாக்கவும் நாம், இயேசுவே ஆண்டவர், இரட்சகர், மீட்டர், வழி, ஒளி, சத்தியம், ஜீவன் என்ற சவிசேஷத்தை அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

5. சமுதாய வாழ்வு (SOCIABLENESS)

உப்பு சுவையூட்டுவதாக, பாதுகாப்பதாக பயன்பட வேண்டும் எனில் அதுதான் இருக்கும் ஜாடியை விட்டு வெளியேறி உணவுக்குள், உணுகாய்க்குள் ஊடுருவவேண்டும். உப்பு ஜாடிக்குள்ளேயே அடைந்து கிடந்தால் அது சாத்தியமில்லை. அது மாற்றத்தை, சுவையை, பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த வேண்டிய ஆகாரத்திற்குள் ஊடுருவி செல்லும் போதுதான் விரும்பத்தக்க அவசியமான விளைவுகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

நாமும் வீட்டுக்குள்ளேயே. சபையின் நான்கு சுவருக்குள்ளேயே முடங்கி கிடந்தால் உட்பாக உபயோகப்பட முடியாது. இயேசு நம்மை நோக்கி, "நீங்கள் வீட்டிற்கும், சபைக்கும் உட்பாக இருக்கிறீர்கள்" என்று சொல்லவில்லை. மாறாக, "நீங்கள் பூமிக்கு உட்பாயிருக்கிறீர்கள்" என்றார். எனவே நாம் வசிக்கும் பகுதியிலுள்ள அக்கம் பக்கத்தினரிடம் பழகி, அவர்களுடன் நட்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். பாவிகள் என்று யாரையும் ஒதுக்கி தள்ளக்கூடாது. நம் ஆண்டவர் இயேசு அப்படிதான் வாழ்ந்தார். இயேசு ஆயக்காரருடனும் பாவிகளுடனும் பரிவுடன் பழகினார். எனவேதான் அவர் "பாவிகளின் சிறுநீர்தன்" என்று அழைக்கப்பட்டார் (மத்தேயு 11:17). இயேசு பாவமின்றி பரிசுத்தமாய் தன்னை காத்துக்கொண்டார். அதே வேளையில் பாவிகளை தம் அன்பினால், நட்பினால் தேவ இராஜ்ஜியத்திற்குரியவர்களாகும்படி வென்றார். மத்தேயு, சகேயு போன்ற எண்ணற்றோர் இவ்வரிசையில் அடங்குவர் (மத்.9:9-10, லூக்கா 19:1-10). நாமும் இயேசு இராஜனின் அடிச்சுவடுகளை, முன்மாதிரியை பின்பற்றி சமுதாயத்திற்குள் ஊடுருவி அநேக ஆத்துமாக்களை ஆதாயம் செய்வோம்.

6. தியாக வாழ்வு (SACRIFICE)

இறுதியாக உப்பு தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் அது முற்றிலும் கரைய வேண்டும். கரைந்து உணவில் சுவையூட்டி மறைந்து போக வேண்டும். நாமும் இவ்வாறே பிறருக்காக தியாகம் செய்கிறவர்களாக, விட்டுக்கொடுக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதிலும் கர்த்தராகிய இயேசுவே நமக்கு சிறந்த முன்மாதிரி. இயேசு தம்மையே சிலுவையில் தியாகமாக ஒப்புக்கொடுத்தார். தியாகம் செய்ய தயாராய் இருப்பவர்களைத்தான் தேவன் பயன்படுத்த முடியும். "மெய்யாகவே கோதுமை மணி நிலத்தில் விழுந்து மடிந்தால் அது மிகுந்த பலனை கொடுக்கும். சாகாவிட்டால் அது பலன் தராது" என்று இயேசு கூறுகிறார் (யோவான் 12:24). இன்று நம் இந்தியா கல்வி, கலாச்சாரம், மருத்துவம், மொழி, கலை, இலக்கியம், வாழ்க்கைத்தரம் ஆகியவற்றில் முன்னேறி இருப்பதற்குக் காரணம் நம் நாட்டிற்கு வந்து சவிசேஷம் அறிவித்து, அல்லும் பகலும் அயராமல் உழைத்த கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் ஒப்பற்ற தியாகம்தான். இவர்கள் அனைவரும் கல்வியறிவு பெற வழி செய்ததுமன்றி, இந்தியாவில் காணப்பட்ட குழந்தை தீருமணம், 'சதி' என்ற உடன்கட்டை ஏறுதல், தேவதாசி முறை, பெண்களுக்கு எதிரான வன்கொடுமைகள், பெண் கல்வி மறுப்பு போன்ற பற்பலசமுதாய அவலங்களுக்கு அரும்பாடுப்பட்டு முற்றுப்புள்ளி வைத்தனர். மேலும் மருத்துவதுறையிலும் தொழுநோயாளிகள், காச நோயாளிகள் மறுவாழ்வு பெறவும் இவர்கள் ஆற்றிய தொண்டு மகத்தானது. இப்பணிகளை செய்ய தங்கள் பணம், பொருள், இளமை, இன்னுயிர் அனைத்தும் அவர்கள் தியாகம் செய்தனர். பிஷ்ப். ஸ்டீபன் நீல் என்ற தேவமனிதன் இவ்வாறாக கூறுகிறார், "எங்கெல்லாம் கலாச்சாரம் முன்னேறியிருக்கிறதோ, மக்களின் மனக்கண்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த பூமியை தோண்டி பாருங்கள். அங்கே மிஷனரிகளின் சடலங்கள் புதைக்கப்பட்டிருக்கும்".

இன்று சீரழிந்து போய் கொண்டிருக்கிற நம் தேசத்திற்காக நாம் எப்பொழுதும் ஜெபிக்க வேண்டும். சவிசேஷம் அறிவித்து நரகத்திற்கு விரையும் ஆத்துமாக்களை காக்க வேண்டும். கிறிஸ்து இயேசுவின் சாரத்தால் நிறைந்து வழிய வேண்டும். தியாகம் செய்ய ஆயத்தமாய் இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பயனுள்ள உட்பாக நாம் வாழ கர்த்தர் நம்மை ஆசீர்வதிப்பாராக!

Rev. Dr. ஜெரி டேனியல்

(ஆசிரியர், பரிபூரண ஜீவன்)

மண்டல தலைமைப் போதகர், திருச்சி தெற்கு மண்டலம்.